

Munkebo Kulturhus Musikgruppen Oasen

14. NOVEMBER 2015

Noget om høje forventninger.

Af Ove Eriksen

Nogen gange kan forventningens glæde vise sig at være den største. Man kan gå i mange dage og glæde sig til en fest, en teaterforestilling eller en koncert, og når det så går løs, bliver man så skuffet, hvis forventningerne ikke bliver indfriet.

Forventningerne til dagens koncert i Kulturhuset med Mads Toghøj Duo var store, ikke mindst fordi Tamra Rosanes havde udtalt sig begejstret om vendelboen, da hun sluttede sidste sæson af.

Lad det være sagt med det samme: uanset hvor høje forventninger, vi kunne mønstre, **så blev de fuldt ud indfriet!!**

Duoen, Mads Toghøj på guitar og vokal, og Kell Dalager, keyboard og vokal, var et fantastisk underholdende bekendtskab. Det gælder såvel musikalsk som vokalmæssigt og – ikke mindst – humoristisk.

Mads Toghøj er i sagens natur omdrejningspunktet for det, der foregår på scenen, men Kell Dalager bød hele vejen ind med gode bemærkninger, der skabte en behagelig afslappet atmosfære, hvor de tos gode indbyrdes kemi var meget synlig/hørlig.

Undervejs blev vi meget hurtigt bekendt med, at de begge håndterer deres instrument med stor virtuositet og sikkerhed, men der er grund til at fremhæve Kell Dalagers ekvilibristiske spil, der lagde en perfekt bund i det lydunivers, vi kom til at bevæge os i.

Det var på forhånd kendt, at Mads Toghøj har en forkærlighed for amerikansk musik, folk, country, rock og blues, men hans nære familieband til den danske visetradition (han er barnebarn af den legendariske Fisker Thomas) betyder, at han også nærer stor kærlighed til den genre.

Repertoiret denne dag bestod til dels af selvkomponerede sange, men også sange som en række venlige mennesker har skrevet til duoen, ifølge Mads Toghøj. Det gælder f.eks. John Denver, Kris Kristofferson og Lloyd Price.

Udlægget var "Come And Hold Me" af sydstatskomponisten Creed Fisher, inden et af Mads' egne numre, "Alley Of Faith", kom på.

Så fulgte et af de numre, som venlige mennesker har skrevet, nemlig John Denvers klassiker "Country Roads", hvor publikum for første gang fik lejlighed til at synge/nynne/brumme med.

En selvkomponeret sang, den meget smukke "Quiet Morning", gjorde plads for endnu en klassiker, nemlig "In The Ghetto" af MacDavis, som er gjort udødelig af selveste Elvis Presley.

De enkelte numre fik alle et par ord med på vejen, og om den næste "The Midnight Special" fortalte Mads Toghøj, at den menes at være skrevet af en straffefange i et fængsel i sydstatene. I teksten hedder det bl.a. "*...shine your ever loving light on me ...*", og det skulle være

det eneste lys, fangerne så fra deres celler, nemlig lyset fra toget – The Midnight Special – når det fór forbi om natten. Ophavsmanden til teksten kendes ikke, men sangen blev første gang indspillet i 1926 af Dave Cutrell og senere af bl.a. Lead Belly i 1934 og Creedence Clearwater Revival i 60erne.

Sangen "Homeless" havde Mads Toghøj skrevet for at samle penge ind til de hjemløse. Den aktion havde givet 35.000 kr. Pudsigt var det, at hans søn, Travis (9 år), havde bidraget med en melodistump (4-5 takter). Der er definitivt musik i den familie.

Første sæt sluttede med Lloyd Price's udødelige "Lawdy Miss Clawdy", og såvel musikere som publikum kunne gå til en velfortjent ølpause.

I pausen havde en publikummer spurgt Mads, om han ikke ville synge "Anna Lovinda", som han har lagt ud på YouTube.

Mads fortalte, at det var en af de sange, hans morfar, Fisker Thomas, var kendt for, og han var meget blufærdig overfor morfarens repertoire. Men han havde efterhånden fået bearbejdet berøringsangsten, og vi fik derfor den meget smukke og vemodige sang, der blev komponeret af den norske visesanger og –komponist Erik Bye i 1960.

Også den næste sang var kendt i forsamlingen, nemlig Kris Kristoffersons udødelige "Me And Bobby McGee". Den blev først alvorligt kendt, da Kris Kristoffersons daværende kæreste, Janis Joplin, inkluderede den på sit sidste album "Pearl", der udkom kort efter hendes tragiske død i oktober 1970. Det hævdes at være den sidste sang, Janis indspillede, før hun tog den fatale overdosis.

De hjemmekomponerede "If Only You Knew" og "The Wind In My Hair", ledte frem til et nummer af Bo Diddley, "Before You Accuse Me", som især bliver spillet i en version med Eric Clapton.

Fra filmen "Crazy Heart" med bl.a. Jeff Bridges, fik vi den smukke "The Weary Kind", der er skrevet af makkerparret Ryan Bingham og T-Bone Burnett. I samme, lidt stille boldgade, blev vi præsenteret for dagens anden John Denver-klasiker, nemlig "Leavin' On A Jetplane", som måske især kendes med folk-trioen Peter, Paul and Mary. I denne sang opfordrede Mads til fællessang, og det gik da

...

Koncerten nærmede sig sin ende, og hvad er bedre end at få salen til at rocke med Dave Curlee Williams' "Whole Lotta Shakin' Going On", hvor Kell Dalager fik sin stjernestund som en tro Jerry Lee Lewis-kopi. Havde mesteren selv hørt den præstation, havde han helt sikkert klappet bifaldende.

Ekstranumre skal der jo til, så efter en lille rådslagning mellem musikerne, spillede duoen Mads Toghøjs egen, meget smukke "Thank You For To-

morrow", inden festlighederne var helt slut med "Crying Time" af Buck Owens, men uløseligt forbundet med Ray Charles' navn.

Det var en fantastisk god koncert. Man skal være varsom med at sammenligne højden på Rundtårn og et tordenskrald, men jeg vil vove den påstand, at hvis dette ikke var den bedste koncert i Oasens 5-årige historie, så er vi godt nok helt deroppe at ringe.

En kæmpe tak til Oasen for at skaffe denne duo til huset. Nu kan vi kun glæde os til næste gang, hvor Tom Donovan kommer på besøg lørdag 23. januar 2016.